

Prima instanță: (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) N. Mazur

Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) Iu. Cimpoi, I. Secrieru, A. Danilov

ÎN C H E I E R E

20 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecători

Valeriu Doagă
Tamara Chișca-Doneva
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență a Ministerului Afacerilor Interne,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Pantilii Rodica împotriva Serviciului Protecție Civilă și Situații Excepționale a Ministerului Afacerilor Interne cu privire la recunoașterea ilegalității răspunsului, obligarea calculării și achitării indemnizației pentru concediul pentru îngrijirea copilului,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 februarie 2018, prin care a fost respins apelul declarat de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență a Ministerului Afacerilor Interne și menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 09 noiembrie 2017,

c o n s t a t ă :

La 12 aprilie 2016 Pantilii Rodica a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Protecție Civilă și Situații Excepționale a Ministerului Afacerilor Interne cu privire la recunoașterea ilegalității răspunsului, obligarea calculării și achitării indemnizației pentru concediul pentru îngrijirea copilului.

În motivarea acțiunii, Pantilii Rodica a menționat că activează în cadrul Serviciului Protecție Civilă și Situații Excepționale a Ministerului Afacerilor Interne din 25 aprilie 2008.

Relatează că la 19 februarie 2005 a încheiat căsătoria cu Pantilii Viorel, iar la XXXXX s-a născut XXXXX.

Astfel, în temeiul ordinului Serviciului Protecție Civilă și Situații Excepționale a Ministerului Afacerilor Interne nr. 29 ef din 22 martie 2010, i-a fost acordat concediul parțial plătit pentru îngrijirea copilului pînă la vârsta de 3 ani, începând cu 26 martie 2010.

Susține că la 15 iulie 2011 în legătură cu intrarea în exercițiul funcțiunii, concediul parțial plătit pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani a fost întrerupt în baza ordinului nr. 90 ef din 08 iulie 2011.

Menționează că contrar prevederilor art. 124 din Codul muncii și art. 18 al Legii privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale nr. 289 din 22 iulie 2004, nu i s-a achitat indemnizația lunară pentru creșterea copilului în mărime de 25% din salariul mediu lunar realizat.

La 24 martie 2017 s-a adresa pârâtului cu cerere prealabilă în acest sens, iar prin răspunsul din 10 aprilie 2017 a fost informată despre faptul că cererea a fost înaintată cu depășirea termenului de 12 luni.

Consideră răspunsul pârâtului ca fiind neîntemeiat din următoarele considerente.

Conform art. 27 alin. (1) al Legii nr. 289 din 22 iulie 2004 privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale, indemnizația neplătită la timp din vina organului care o stabilește sau o plătește se achită fără nici o limită în termen.

Invocă faptul că în baza cererii și a certificatului de naștere al copilului, a fost emis ordinul nr. 29 ef din 22 martie 2010, prin care i s-a acordat concediu pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani.

Prin urmare susține, că a înaintat cererea în termen de 12 luni, din momentul nașterii copilului, în temeiul căreia a fost emis ordinul de acordare a concediului parțial plătit pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani, iar indemnizația în acest sens nu a fost achitată.

Reclamanta Pantilii Rodica solicită repunerea în termenul de adresare în instanța de judecată, recunoașterea ca fiind ilegal răspunsul Serviciului Protecție Civilă și Situații Excepționale a Ministerului Afacerilor Interne din 10 aprilie 2017 și obligarea pârâtului să achite indemnizația pentru concediul pentru îngrijirea copilului XXXXX pentru perioada 26 martie 2010 – 15 iulie 2011 în mărime de 25% din venitul mediu lunar realizat.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 09 noiembrie 2017, acțiunea înaintată de Pantilii Rodica a fost admisă.

S-a repus Pantilii Rodica în termenul de adresare în instanța de judecată.

S-a recunoscut ca ilegal răspunsul Inspectoratului General pentru Situații de Urgență a Ministerului Afacerilor Interne din 10 aprilie 2017.

S-a obligat Inspectoratul General pentru Situații de Urgență a Ministerului Afacerilor Interne să calculeze și să achite Rodicăi Pantilii indemnizația pentru concediul de îngrijire a copilului XXXXX, pentru perioada 26 martie 2010 – 15 iulie 2011, în mărime de 25% din venitul mediu lunar realizat.

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că la data apariției dreptului la indemnizația pentru creșterea copilului până la vârsta de 3 ani, Pantilii Rodica era angajată a Serviciului Protecție Civilă și Situații Excepționale.

La data de XXXXX s-a născut XXXXX, iar până la 22 martie 2010 s-a adresat pârâtului cu cerere privind acordarea concediului pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani.

La fel, prima instanță a concluzionat că Serviciul Protecție Civilă și Situații Excepționale a Ministerului Afacerilor Interne i-a acordat reclamantei concediul menționat, însă nu i-a achitat indemnizațiile prevăzute de lege.

Astfel prima instanță a concluzionat că reieșind din prevederile art. 27 alin. (3) din Legea nr. 289 din 22 iulie 2004, indemnizația neplătită la timp din vina organului care o stabilește sau o plătește, se achită fără nici o limită în termen.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 27 februarie 2018, a fost respins apelul declarat de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență a Ministerului Afacerilor Interne și menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 09 noiembrie 2017.

La 13 aprilie 2018, Inspectoratul General pentru Situații de Urgență a Ministerului Afacerilor Interne a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunea înaintată de Pantilii Rodica să fie respinsă.

Recurentul Inspectoratul General pentru Situații de Urgență a Ministerului Afacerilor Interne, în motivarea recursului a menționat că instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, iar decizia contestată contravine normelor de drept material și procedural.

Relevă că intimata a născut copilul la 27 noiembrie 2009, însă solicită achitarea indemnizației de creștere a copilului până la vârsta de 3 ani în anul 2017, cu depășirea termenului.

Totodată, susține că potrivit art. 30 al Legii Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale nr. 93 din 05 aprilie 2007 (în vigoare până la 07 iulie 2017), colaboratorii Serviciului sunt supuși asigurării obligatorii de stat, dar nu și asigurărilor sociale de stat, prin urmare din salariul colaboratorului Serviciului nu se rețin plățile în bugetul asigurărilor sociale și respectiv ei nu cad sub incidența Legii nr. 289 din 22 iulie 2004 privind indemnizațiile pentru incapacitatea temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale.

La fel, relatează că Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pentru anul 2014 nu prevede încasarea pentru personalul atestat a contribuțiilor de asigurări sociale de stat, respectiv nu se efectuează nici indemnizația de creștere și îngrijire a copilului până la vârsta de 3 ani, deoarece colaboratorii Serviciului dispun de grad și statut special în conformitate cu Legea Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale nr. 93 din 05 aprilie 2007.

Prin urmare, se achită din contul mijloacelor bugetului de stat indemnizația lunară pentru creșterea și îngrijirea copilului până la vârsta de 1,5 ani persoanelor neasigurate conform prevederilor pct. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 1478 din 15 noiembrie 2002 cu privire la indemnizațiile adresate familiilor cu copii. Indiferent de faptul dacă solicitantul acestor indemnizații este angajat în câmpul muncii sau nu, cererea pentru stabilirea indemnizației unice la nașterea copilului și indemnizației lunare pentru creșterea și îngrijirea copilului până la vârsta de 1,5 ani, va fi depusă la Casa Națională de Asigurări Sociale, în termenul prevăzut de lege.

La 30 mai 2018 Pantilii Rodica a depus referință la recursul declarat de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență a Ministerului Afacerilor Interne, solicitând să fie respins cu menținerea deciziei instanței de apel.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 27 februarie 2018.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de

2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 13 aprilie 2018, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate

ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență a Ministerului Afacerilor Interne, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență a Ministerului Afacerilor Interne.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Valeriu Doagă

judecători

Tamara Chișca-Doneva

Dumitru Mardari